

040305-1

Z kaktusářských zkušeností je známo, že o celé řadě kaktusů platí, že nemají napevno určené jméno, ale že slavní kaktusáři-teoretici jsou ve sporech, pod který rod ten který druh zařadit. Pro nezasvěcené nebo pro ty, kterým na vědeckém zařazení tolik nezáleží (a dávají přednost kráse květu, snadnosti nebo neschopnosti pěstování, vzácnosti výskytu ať už ve sbírkách nebo dokonce v přírodě, atd.), ale pro ty, kteří svůj koníček berou vážně, je to vždycky takřka výzva, aby sami podle svých znalostí a zkušeností rozhodli, který ze systematiků má spíše pravdu. Ačkoli zoologické zařazení člověka představuje vlastně stejný problém, týká se nás to všech daleko víc, a někteří se dovedou velmi podrážděně ozvat, když se setkají s chápáním člověka jako zvláštního druhu primáta (případně opice, vzpomeňme, kolik lidí bylo podrážděno Darwinem a vůbec evolucionisty), nebo když se jim dostane do rukou název knížky „Nahá opice“. Všichni jsme nakloněni vydělovat člověka z říše zvířat, a stejně tak jsme dnes už nakloněni zvířata (a někdy i rostliny) nepovažovat za pouhé „věci“, „předměty“. I když už většinou nepochybujeme o tom, že evolučně máme s primáty společné předky, považujeme za samozřejmé, že zoologické zařazení člověka nepostihuje to podstatné, čím se člověk emancipoval ze zvířecí říše a stal se obyvatelem jiného, nového světa, světa lidského, který není odvozen z přírody. Když tohle nechce někdo uznat, považujeme jej za omezence, pseudovědeckého fanatika nebo jinak ideologií postiženého jedince, s nímž nemá smysl diskutovat.

(Písek, 040305-1.)